

Vovidenia

Aurora Cristea

Pe-o stradă mică, delicată, din centru, din oraș,
De care tot scria pe vremuri un vechi gazetăraș
Ne-aduce har odată cu sfințenia
Un edificiu cunoscut, pe nume Vovidenia.

Căutători de veșnicii, de secole trecute
Ei cu suspine și plâng amar cărările pierdute
Trec dincolo de pragul porții, timizi și vinovați
Păcatele ca să-și descarce, să fie iar curați.

Sunt oameni triști și cu nevoi, ce nu mai au iubirea
Sunt lacrimi care cad din Rai și vor neprihănirea
Nădăjduind în ajutor și într-o viață fără pată
Ei știu că îi așteaptă-aici o Maică prea curată.

Îngenunchind plini de dureri, stingheri și prihăniți
De fapte grele și amare fiind mereu mâhniți
Își spun secretul cu regrete și vor să-și schimbe starea
Un sacerdot să îi asculte și să le dea iertarea.

E plin de grație divină acest lăcaș de-odinoară
E flacără dumnezeiască care în taină se coboară
Marie sfântă, Maică bună, mireasă a lui Dumnezeu
Ne ești și înger și stăpână și sprijin tot mereu.

Cu infinită chibzuință, cu înțelegere și dor
Schimbi gândul și ființa toată în duh nepieritor.
Ești o magie ce încântă, ești pură și nevinovată
Speranță, dragoste și cântec, prințesă minunată.

Sub patrafurile care le ard păcatele mărturisite
Căutătorii de divin cu sufletele pustiute
Își caută neîncetat și își doresc smerenia
În cel mai pur lăcaș de inimi, în sfânta Vovidenia.